

Pornó

PRÓZA - LXIV. évfolyam, 33. szám, 2020. augusztus 14.

Az akác lila, mint a világ, alatta szerelmespár, saját világuk foglyai. Dühösen szöszmötölnek, kutatják egymás titkát. A levegőt beteríti az ég, alatta apró madarak cikáznak, mint a számok. Tavasz-szag van. A fiú hallgatja a légi neszezést. Újra meg újra visszajár a lányra, mint varjú a fagyra, vallomásokkal kergeti az örületbe. Megvakarja a füle tövét, megvakarja a heréjét, köp egyet a csipkebokorba.

- Mint gonosz varázslattól enyésző szépség romjai, úgy marad bennem mosolyod, meg a csípőd ringása - mondja.**

A lány hálásan illatozik egy darabig. A fiú flakonért nyúl, ad belőle a lánynak is. Az elmúlás könnyű májusi pocsolyává szelídül, fölszárad az első széellel. A lány zöldellő domboldalra gondol, zsúpfedeles házikóra piszkosfehér bükkfakerítéssel, és tizenkettő barna pöttyös tehénre, akik bogáncsot legelnek a domboldalon.